

žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. e) bod 1) zákona o silničním provozu, a to z důvodu, že dne 16. dubna 2015 řídil vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. Žalobce však o odnětí oprávnění v tu dobu nevěděl. To, že mu v (jiném) správním řízení – konkrétně v řízení vedeném u Městského úřadu Uherském Hradišti pod č. j. MUUH-DSA-70434/2014/VJ, Spis/14171/2014 (dále jen „První přestupkové řízení“) – byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, se dozvěděl až v rámci předmětné silniční kontroly dne 16. dubna 2015, kdy ho zastavila silniční hlídka Policie ČR a o uvedeném ho informovala. Musel odstavit vozidlo a byl odvezen na policejní stanici, kde musel vysvětlovat, že o udělení zákazu nevěděl. Trestní stíhání, které mu hrozilo pro maření výkonu úředního rozhodnutí, nakonec proti žalobci zahájeno nebylo, když si Policie ČR u Městského úřadu Uherské Hradiště ověřila, že žalobce o rozhodnutí neměl vědomost a přečinu se dopustil v nevědomosti. První přestupkové řízení bylo proti žalobci vedeno pro podezření ze spáchání přestupku porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu dne 30. srpna 2014. Žalobce se poté, co obdržel vyrozumění Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 22. října 2014 o zahájení řízení o přestupku s předvoláním k ústnímu jednání na den 13. listopadu 2014, obrátil s žádostí o pomoc se situací na žalovanou, o jejíchž službách se dozvěděl z webových stránek www.resenipokut.cz. Žalovaná se zde prezentovala jako velmi zkušená a „úspěšná“ v agendě správních řízení o přestupcích v dopravě a nabízela tzv. služby pojištění proti dopravním pokutám. Tvrdila, že pojištěnému v případě, že nebude v přestupkovém řízení „úspěšná“, poskytne pojistné plnění pokrývající výši nákladů na obhajobu, uložené pokuty a zahrnující finanční kompenzaci za zapsané body do Evidenční karty řidiče. Žalobce se na základě nabídky obrátil na žalovanou telefonicky a bylo mu sděleno, že žalovaná převezme zastupování v Prvním přestupkovém řízení, žádala pojistné ve výši 2 799 Kč ročně a vzhledem k tomu, že k přestupku, kterého se týkalo První přestupkové řízení, již došlo, žádala ještě úhradu částky 15 000 Kč. Žalobce obě platby dne 4. listopadu 2014 zaplatil a dne 6. listopadu 2014 mu byla doručena plná moc pro Kláru Zemanovou (nyní Langkilde), narozenou dne 11. listopadu 1996 (dále jen „Zmocněnkyně“). Žalobce plnou moc podepsal, aniž si všiml, že Zmocněnkyně je nezletilá, a naskenovanou plnou moc poslal zpět žalované. Ta ho následně v zásadě již nijak nekontaktovala. Opakovaně se na žalovanou obracel sám, neboť mu byl znám termín jednání v Prvním přestupkovém řízení, žalovaná jednala s žalobcem buď arogantně, nebo vůbec. Když žalovaná zjistila, že by se žalobce chtěl jednání osobně účastnit, sdělila, že nemůže, že by tím porušil smlouvu. Žalobce se jednání dne 13. listopadu 2014 neúčastnil. Městský úřad Uherské Hradiště žalobce přípisem ze dne 18. listopadu 2014 informoval, že plnou moc udělil nezletilé osobě, které – vzhledem k v mezichase dosažené zletilosti – ale pro další bude doručovat veškeré písemnosti jako jeho zmocněnci. O uvedeném žalobce žalovanou informoval s dotazem na průběh řízení, žalovaná opět nereagovala. O tom, že v Prvním přestupkovém řízení bylo rozhodnuto a byl mu uložen trest zákazu řízení motorových vozidel, se žalobce dozvěděl až při silniční kontrole dne 16. dubna 2015, jak je uvedeno již výše. Následně se dostavil k Městskému úřadu Uherské Hradiště a ze spisu zjistil, že na jednání 13. listopadu 2014 nebyla ani Zmocněnkyně, aniž by se omluvila, plnou moc založila do spisu až dne 14. listopadu 2014, ústní jednání se konalo dne 11. prosince 2014 za přítomnosti Zmocněnkyně, další jednání se konalo dne 19. ledna 2015, tam Zmocněnkyně přítomná nebyla. Žalobce ani o jednom z těchto jednání informován nebyl. Městský úřad Uherské Hradiště v Prvním přestupkovém řízení rozhodl dne 23. ledna 2015 a uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku, pro který byl stíhán, a uložil mu pokutu 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí a povinnost nahradit náklady ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí Městský úřad Uherské Hradiště doručoval pouze Zmocněnkyni, a to nejprve marně na jí k tomu účelu uvedenou e-mailovou adresu a pak na adresu trvalého bydliště. Tam jí rozhodnutí bylo doručeno dne 12. února 2015, právní moci nabylo dne 28. února 2015 a vykonatelnosti dne 30. března 2015. Dne 25. března 2015 Zmocněnkyně zaslala úřadu zrušení plné moci a požádala městský úřad, ať další písemnosti zasílá přímo žalobci. Žalobce o ničem informován nebyl.

Žalobce dne 19. dubna 2015 odvolal plnou moc a proti rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 23. ledna 2015 podal odvolání, to však bylo pro opožděnost rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 12. června 2015 zamítnuto. Žalobce podal na žalovanou trestní oznámení, byl však odkázán na občanskoprávní cestu. Žalobce nebyl ze strany žalované ani Zmocněnkyně upozorněn na doručení rozhodnutí, čímž došlo k porušení smlouvy se žalovanou. Žalobce hned 17. dubna 2015 žalovanou informoval o tom, že ho zastavila Policie ČR, žalovaná reagovala sdělením ze dne 24. dubna 2015, na požadavek žalobce k řešení situace reagovala sdělením, že žádným rozhodnutím, kterým by žalobci byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, nedisponuje, žalobce se pak dožadoval řešení situace, když žalovaná setrvala na stanovisku, že jí žádné rozhodnutí doručeno nebylo. Žalobce se pak žalobou, o níž bylo vedeno řízení u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 13 C 63/2015 po žalované dožadoval pojistného plnění ze smlouvy ve výši 16 500 Kč (pokuta 5 000 Kč + 7x 1 500 Kč za 7 bodů) a po Zmocněnkyni náhrady škody 26 000 Kč, byl však soudem poučen, že podle judikatury se pojistná smlouva na pokuty považuje za neplatnou a že Zmocněnkyně byla v pracovním poměru u žalované, žalobu tak vzal zpět a nárok na náhradu škody ve výši 26 000 Kč uplatnil v tomto řízení proti žalované.

2. Žalovaná žalobu považuje za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Předně uplatněné právo považuje za promlčené. Žalobce se domáhá po žalované plnění z titulu porušení smluvní povinnosti informovat žalobce o vývoji v Prvním přestupkovém řízení, o porušení této povinnosti se žalobce dozvěděl, jak plyne z tvrzení žaloby, nejpozději dne 17. dubna 2015, tříletá promlčecí doba tedy již uplynula dne 17. dubna 2018, tj. před podáním žaloby. Současně na svou obranu vznesla námitku nedostatku své pasivní věcné legitimace. Ta podle ní svědčí Zmocněnkyni, té žalobce udělil plnou moc a příkazní smlouva, z níž plyne porušení informační povinnosti, byla uzavřená mezi žalobcem a Zmocněnkyní, plná moc uzavření smlouvy osvědčuje. Žalovaná neměla povinnost žalobce vyrozumět, když smlouvu o zastupování s ním neměla uzavřena ona, a ani neměla možnost informace získat, když správní řízení je neveřejné. Poukazuje na to, že sám žalobce v žalobě uvádí, že nebyl ze strany žalované Zmocněnkyně informován. Současně žalovaná s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu považuje rozhodnutí z Prvního přestupkového řízení o uložení zákazu činnosti za nezákonné z důvodu, že bylo doručeno jen Zmocněnkyni, která byla v době, kdy jí žalobce udělil plnou moc, nezletilá a zmocnění jí tak bylo uděleno neplatně. Úkony, které jako zmocněnkyně činila, jsou bez právních účinků. Žalovaná poté, co jí žalobce dne 29. června 2015 zaslal rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost, nabídla žalobci bezplatné podání správní žaloby proti tomuto rozhodnutí, kdy vyslovila názor, že rozhodnutí je nezákonné, žalobce – ač by s ohledem na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu uspěl – podání správní žaloby odmítl. Současně žalovaná namítá, že povinnost k platbě pokuty je plněním osobním a nelze ji přenést na jiného, jak plyne i z věci sp. zn. 13 C 63/2015, na kterou žalobce v žalobě odkazuje. Není namístě, aby žalobce vinil žalovanou ze spáchání přestupku, kdyby pochybila (pouze) žalovaná nemohla by být žalobci uložena žádná správní sankce, žalovaná za nedbalost žalobce neodpovídá.
3. Žalobce k námitce promlčení uvedl, že není důvodná, neboť škoda, jejíž náhrady se domáhá, mu vznikla až 8. června 2015 doručením Rozhodnutí. Ohradil se proti závěru, že by žalované nesvědčila pasivní věcná legitimace, připomněl, že je spotřebitelem, že žalované za služby zaplatil 17 799 Kč, žalobce uzavřel smlouvu s žalovanou a na jejím základě udělil plnou moc osobě žalovanou označenou, žalobce netušil, že uzavírá se žalovanou neplatnou smlouvu, žalovaná ho uvedla v omyl a svým protiprávním jednáním mu způsobila škodu. Žalovaná za škodu, jejíž náhrady se žalobce domáhá, odpovídá.
4. Žalovaná namítla, že pokud se žalobce nedomáhá plnění z porušení smlouvy, pak netvrdí, jakou zákonnou povinnost žalovaná neinformováním porušila, znovu trvá na právním názoru, že není pasivně legitimovaná. Poukazuje na to, že je vzájemnou pojišťovnou, jejím produktem je „pojištění proti pokutám“. Jeho principem je, že v případě, že pojištěný je obviněn z přestupku,

tak zaplatí či zprostředkuje jeho obhajobu, a to tím, že určí advokáta, nebo svého zaměstnance či člena k tomu, aby pojištěného zastupoval. Nicméně to nic nemění na tom, že vztah zastoupeného a zástupce ve správním řízení je ryze jejich vztahem. Žalobce navíc porušil prevenční povinnost, když se nepokusil uloženou pokutu odvrátit podáním správní žaloby, a ani to neumožnil žalované.

5. Soud prvního stupně rozsudkem v záhlaví uvedeným žalobu v plném rozsahu výrokem I zamítl a výrokem II rozhodl o nákladech řízení tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na jejich náhradě částku ve výši 12 200 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované.
6. Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v písemném odůvodnění napadeného rozsudku a které není třeba v zájmu stručnosti podrobně opakovat. Stěžejní pro soud prvního stupně byl závěr, že předmětná škoda vznikla žalobci nikoli porušením právní nebo smluvní povinnosti žalované, ale v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalobce, jímž bylo jednání, že dne 16. dubna 2015 v katastru obce Sudoměřice řídil vozidlo Škoda Octavia, přičemž nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a porušil tak § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění pozdějších předpisů a spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích. Bez jednání žalobce, které naplňuje znaky přestupku, by k žádné újmě nedošlo, to je jediná objektivní a subjektivní okolnost, která vedla ke vzniku proklamované škody. V této souvislosti soud prvního stupně poukázal též na § 135 odst. 2 o. s. ř., kdy soud je vázán pravomocným rozhodnutím správního orgánu o tom, že žalobce se dopustil jednání, které naplňuje znaky přestupku a porušení právních rozhodnutí. Soud prvního stupně dále konstatoval, že z důvodu, že Rozhodnutí má zákonem předepsané náležitosti, bylo vydáno v mezích pravomoci správního orgánu a soud jej hodnotil jako veřejnou listinu a v řízení nepravdivost rozhodnutí správního orgánu nebyla tvrzena ani prokázána žalobcem, nárok žalobce na odškodnění není po právu. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl postupem podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Plně úspěšné žalované tak přiznal náhradu nákladů řízení vynaložených na právní zastoupení v rozsahu 5 úkonů právní služby s odměnou v sazbě 2 140 Kč/úkon a režijním paušálem ve výši 300 Kč/úkon.
7. Rozsudek soudu prvního stupně napadl včasným a přípustným odvoláním žalobce. Vytýká soudu prvního stupně, že skutkový stav zjistil neúplně, že se vůbec nezabýval jednáním žalované a Zmocněnkyně, nepřihlédl k tomu, že Policie ČR vyhodnotila, že jednání Petra Kocourka jako zástupce žalované naplnilo po objektivní i subjektivní stránce znaky podvodu a jeho trestní stíhání bylo zastaveno pro promlčení. Soud prvního stupně nepřihlédl k tomu, že přestupku spáchaného dne 16. dubna 2015 se dopustil žalobce v nedbalosti nevědomé, že ho Zmocněnkyně o rozhodnutí v Prvním přestupkovém řízení neinformovala a svou plnou moc zrušila až dne 25. března 2015, aniž by rozhodnutí předtím napadla opravným prostředkem, o zrušení plné moci ho také neinformovala. Žalobce se s rozhodnutím seznámil až tři měsíce po jeho vydání, když je pak napadl odvoláním, bylo zamítnuto pro opožděnost z důvodu, že doručeno bylo již Zmocněnkyni. K pasivní věcné legitimaci pak uvedl, že není podstatné, že porušení povinností se dopustila žalovaná prostřednictvím Zmocněnkyně, neboť povinnost nahradit škodu žalobci vzniká žalované podle § 2914 o. z. Žalobce se též ohradil proti tomu, že je mu vyčítáno, že uzavřel absolutně neplatnou smlouvu se žalovanou, kde kromě sjednaného zastoupení se i tzv. pojistil proti pokutám jako veřejnoprávním sankcím, je si svého naivního pochybení vědom, ale považuje za nepřipustné, že by žalovaná neměla nést odpovědnost. Za nesprávný považuje i nákladový výrok. Soud prvního stupně nesprávně určil počet úkonů právní služby, žalovaná podala odpor proti platebnímu rozkazu, který pak odůvodnila, tyto úkony nelze hodnotit jako samostatné, zástupce žalované se neúčastnil vyhlášení rozsudku. Žalobce navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

8. Žalovaná se k odvolání vyjádřila při jednání před odvolacím soudem. Odvolání žalobce považuje za nedůvodné s výhradou námitek k nákladovému výroku, kdy souhlasí s tím, že vyhlášení rozhodnutí nebyl její zástupce přítomen, navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně ve výroku o věci samé a případnou změnu nákladového výroku dle úvahy soudu. Trvá na názoru, že uplatněné právo je promlčeno, že není pasivně věcně legitimovaná, žalobci odpovídá Zmocněnkyně, popř. její rodiče, když Zmocněnkyně byla nezletilá. Žalobci nemusela vzniknout škoda, kdyby se ve správních řízeních dostatečně bránil. Pozastavila se nad složením odvolacího senátu, podle jejího názoru by věc měl projednávat senát ve složení, kde namísto soudce JUDr. Tomáše Novosada bude soudce JUDr. Pavel Slavíček, rozvíjela úvahy k otázce podjatosti předsedkyně senátu s ohledem na to, jak bylo rozhodnuto v osobní věci právního zástupce žalované vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 58 Co 301/2017, se závěrem, že námitku podjatosti nevznáší, též zmínila možné mediální aktivity žalobce proti osobě právního zástupce žalované v souvislosti k přičítání skutků žalované právnímu zástupci žalované, a dožadovala se z důvodu, aby rozhodnutí odvolacího soudu nebylo překvapivým, předběžného názoru na věc.
9. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
10. Senát 22 Co rozhodoval v této věci ve složení s JUDr. Tomášem Novosadem jako členem senátu, což odpovídá složení senátu dle rozvrhu práce. Jde o lichou věc napadlou v souladu s rozhodným zněním rozvrhu práce dne 14. listopadu 2019 do senátu 22 Co a předsedkyní senátu je tak JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr., a JUDr. Tomáš Novosad (jinak předseda v sudých věcech napadlých do senátu 22 Co) pak spolu s Mgr. Danielou Zemanovou jsou členy senátu, a to jak podle rozvrhu práce v době nápadu, tak v době rozhodnutí, neboť ve složení senátu od té doby nedošlo ke změně. JUDr. Pavel Slavíček je (a byl) pouze náhradním členem senátu v soudním oddělení 22 Co, který zastupuje v senátu 22 Co přednostně před členy ze zastupujících oddělení 72, 51, 91 Co; zde však byl senát ve vlastním kompletním složení bez zastupujícího, tedy i bez náhradního, člena.
11. Odvolací soud k důkazu zopakoval postupem podle § 213 odst. 3 o. s. ř. *e-mailovou korespondenci*, kdy nemá pochyb o tom, že tato je pravá. Žalovaná pochybnost o tom, že by takovou být nemusela, před soudem prvního stupně, který ji také provedl k důkazu, vůbec nezminila, navíc sama žalovaná svá tvrzení na e-mailové komunikaci s žalobcem staví, když třeba tvrdí, že žalobci nabídla podání správní žaloby proti zamítnutí odvolání žalobce proti Rozhodnutí. Za nedůvodnou pak odvolací soud považuje i námitku žalované, že by snad mělo jít o korespondenci i jiného subjektu než žalované, konkrétně subjektu řešenípokut.cz, o. s., který je u některých zpráv zmíněn pod jménem konkrétní odpovídající fyzické osoby v tzv. podpisové části. Podstatné zde je, že není sporu o to, že postupem podle ustanovení § 132 o. s. ř. je jednoznačné, že žalobce se s žádostí o zastupování v Prvním správním řízení obrátil na žalovanou a žalovaná jeho žádost vyslyšela, ve vztahu k požadavku žalobce na zastupování v Prvním přestupkovém řízení žádala po žalobci zaplacení částky 15 000 Kč a zaslání podkladů a instruovala žalobce, aby používal ke komunikaci e-mailovou adresu prestupky@resenipokut.cz. Pokud pak v některých odpovědích (týká se pouze části korespondence z listopadu 2014) prestupky@resenipokut.cz, kam žalobce v souladu s pokynem žalované směřoval korespondenci, je v podpisové části uvedeno „řešenípokut.cz, o. s.“, pak z toho nelze usuzovat na nic, co by snad prospělo žalované. Je věcí žalované, pokud na jí adresovanou korespondenci za ni odpovídal snad jiný subjekt, automatické odpovědi na maily žalobce i tehdy vždy zmiňovaly Motoristickou vzájemnou pojišťovnu.
12. Na základě soudy obou stupňů provedených důkazů hodnocených postupem podle § 132 o. s. ř. je z *e-mailové korespondence* zřejmé, že žalobce se obrátil na žalovanou začátkem listopadu 2014 z důvodu, že po ní žádal odbornou pomoc v souvislosti s Prvním přestupkovým řízením a projevil

zájem i o její „pojištění pokut“. Za zastupování v Prvním přestupkovém řízení požadovala žalovaná po žalobci dne 3. listopadu 2014 zaplacení částky 15 000 Kč, když uvedla, že přestupek byl spáchán ještě před sjednáním pojištění a slouží k pokrytí nákladů spojených se zastupováním žalobce v Prvním přestupkovém řízení, současně žalovaná požádala o zaslání všech podkladů na e-mail přestupky@resenipokut.cz. Následně bylo žalobci poděkováno za zaslání podkladů a byla mu zaslána plná moc pro žalovanou vybranou konkrétní fyzickou osobu – jak plyne z č. l. 22 *správního spisu v Prvním přestupkovém řízení* – Zmocněnkyni, která v době, kdy ji žalobce zmocnil (6. listopadu 2014) a dokonce i v den, na který bylo nařízeno jednání (13. listopadu 2014), byla nezletilou (narodila se 14. listopadu 1998) s pokynem, aby podepsanou plnou moc zaslal žalobce zpět. Dne 12. listopadu 2014 žalobce – zjevně marně – požádal žalovanou o zaslání smlouvy o zastupování ve správním řízení a smlouvy o pojištění a domáhal se informací k Prvnímu přestupkovému řízení, kdy zmiňuje, že mu bylo při telefonickému kontaktu s žalovanou odmítnuto dát kontakt na Zmocněnkyni, na žádosti žalobce dostával pouze automatické obecné odpovědi žalované. Žalovaná nijak nereagovala na Vyrozumění Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 18. listopadu 2014 k plné moci udělené žalobcem nezletilé Zmocněnkyni, přeposlané jí žalobcem dne 26. listopadu 2014, ani tedy nepožadovala po žalobci, aby žalobce (v tu dobu již zletilý) Zmocněnkyni udělil novou plnou moc. Žalobce poté, co se o Rozhodnutí dozvěděl dne 16. dubna 2015, informoval dne 17. dubna 2015 žalovanou, že byl předchozí den zastaven policejní hlídkou a informován o tom, že mu bylo ke dni 28. února 2015 odebráno řidičské oprávnění. Dotázal se žalované, jak je možné, že o tom nebyl informován, a upozornil, že mu hrozí trestní stíhání. Dne 20. dubna 2015 zaslal žalované odvolání plné moci. Dne 22. dubna 2015 urgoval vyjádření. Dne 24. dubna 2015 žalovaná reagovala a sdělila žalobci, že nemá žádné rozhodnutí, na základě kterého by žalobci byl odebrán řidičský průkaz, a informovala žalobce, že z trestného činu maření úředního rozhodnutí nemůže být oprávněně obviněn, jelikož se ho dopustil nevědomě. Dále zmínila, že by podnikla další kroky, ale poukazuje na to, že žalobce jí zaslal zrušení plné moci pro Zmocněnkyni a požádala ho o vyjádření, zda chce, aby případ byl z její strany dále řešen. Žalobce týž den odpověděl, že je situace pro něj nepřijemná, že vůbec neví, jak dál pokračovat, že se stavil na Městském úřadu Uherské Hradiště a ujistil se, že rozhodnutí vydané v Prvním přestupkovém řízení nabylo právní moci dne 28. února 2015, že bylo doručeno Zmocněnkyni dne 13. února 2015 a že ta zrušila jí udělenou plnou moc dne 25. března 2015. Ohradil se v této souvislosti proti tvrzení žalované, že on zrušil plnou moc. Znovu požádal o vysvětlení toho, proč nebyl informován, a o reálné návrhy, jak postupovat dál. Dne 27. dubna 2015 žalobce napsal žalované znovu, neboť ta ignorovala snahu o komunikaci. Dne 28. dubna 2015 opět urgoval odpověď, dne 29. dubna 2015 zase a 30. dubna 2015 zase, vždy dostal pouze automatické odpovědi. Věcnou odpověď žalobci žalovaná poslala až 12. května 2015, kdy úvodem sdělila, že žalobce se ten den u žalované telefonicky dotazoval, zda na ni má podat trestní oznámení. A dále podala vysvětlení: „Ve věci jsme se účastnili ústního jednání a vyjádřili se k podkladům pro rozhodnutí, jakož jsme navrhli doplnění důkazů“, pak znovu zopakovala, že žádné rozhodnutí zmiňované žalobcem nemá, z čehož usuzuje, že rozhodnutí nebylo doručeno Zmocněnkyni, a poradila, že žalobci, aby do neoznámeného rozhodnutí podal odvolání, na podkladě kterého Krajský úřad Zlínského kraje věc přezkoumá, a pokud se ztotožní s názorem, že rozhodnutí nebylo doručeno, zruší vyznačení právní moci. Žalovaná nabídla, že odvolání podá, ale chtěla po žalobci, aby jí sdělil, zda si to přeje. Ohradila se proti tomu, že by jí bylo rozhodnutí doručeno, uvádí, že „[n]elze samozřejmě vyloučit, že ve spise může být založena nějaká doručenka, avšak založení doručenky do spisu neznamená, že došlo k doručení. Například dojde-li ke změně adresy pobytu našeho zmocněnce, pak je správní orgán povinen adresu ověřit před každým vypravením písemnosti a doručovat písemnosti na aktuální adresu; zejména je pak nutno konstatovat, že o každé takové změně informujeme správní orgán samostatným dopisem“. Žalobce týž den rozhořčeně odpověděl, konfrontoval žalovanou se zrušením plné moci z její strany a připomněl žalované, že neposkytnutím informace ho nechala jezdit bez řidičského průkazu, a že má vůči němu povinnosti ze sjednaného „pojištění“, sdělil, že

už nechce, aby ho žalovaná zastupovala. Dne 14. května 2015 pak žalobce, aniž by dostal věcnou odpověď žalované na předchozí zprávu, napsal žalované, že ona sice uvádí, že rozhodnutí nemá, ale podle městského úřadu bylo doručeno dne 13. února 2015, v tu dobu ještě žalobce zastupovala, plnou moc zrušila až 25. března 2015 a je tedy na žalované, aby činila kroky, podala odvolání, ve kterém bude argumentovat nedoručením. Další korespondence je až z 23. června 2015, kdy žalobce posílá žalované Rozhodnutí i rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí z Prvního přestupkového řízení a žádá o uhrazení plnění ze sjednaného „pojištění“ ve výši 16 500 Kč. Tentýž mail poslal 26., 29. a 30. června a 7. července 2015, dne 13. srpna 2015 informoval žalovanou o předžalobní výzvě. Žalovaná reagovala 18. srpna 2015. V úvodu se omluvila za dlouhou časovou prodlevu. Konstatovala, že ze zasláných materiálů zjistila, že žalobce si odvolání proti rozhodnutí v Prvním přestupkovém řízení podal sám, což označila za vážný zásah do řízení případu, kdy pak se běžně již případem žalovaná nezabývá, protože ale došlo i k jejímu pochybení, kdy s žalobcem delší čas nekomunikovala, rozhodla se v případě dál pokračovat a sdělila, že podá uvedeného dne správní žalobu s tím, že šance na úspěch je relativně vysoká. Požádala, aby žalobce žalované zaslal plnou moc pro advokáta, vyjádřila politování nad tím, že věc je komplikovanější než obvykle, a naději, že věc bude mít v důsledku zdárné řešení. Dne 20. srpna 2015 žalobce sdělil, že k podání správní žaloby nespátřuje důvod, plnou moc k tomu účelu neudělí a má za to, že reakce žalované byla vyprovokována jen tím, že jí žalobce zaslal předžalobní výzvu.

13. Žalobce a žalovaná se tedy zjevně dohodli, že žalovaná pro žalobce obstará záležitost týkající se pomoci žalobci v Prvním přestupkovém řízení včetně zajištění zastoupení (a vedle toho se – neplatně – dohodli na „pojištění pokut“). Samotné zastupování zajišťovala žalovaná prostřednictvím fyzické osoby, za tím účelem zaslala žalobci formulář plné moci pro Zmocněnkyni, ten ji dne 6. listopadu 2014 podepsal. Zmocněnkyně v době udělení zmocnění (6. listopadu 2014) nebyla zletilou (a nebyla zletilou ani dne 12. listopadu 2014, kdy správnímu orgánu, tedy Městskému úřadu Uherské Hradiště, plnou moc poštou zaslala – *správní spis č. l. 21 až 22 vč. obálky*). Správní orgán nedostatek plné moci nepřehlédl, ale vzhledem k tomu, že zmocněnkyně dne 14. listopadu 2014 nabyla zletilosti, dále se Zmocněnkyní jednal jako se zástupkyní žalobce, o čemž i žalobce připsal ze dne 18. listopadu 2014, doručeným dne 21. listopadu 2014 (*správní spis č. l. 23*) vyrozuměl. Žalobce o vyrozumění dne 24. listopadu 2014 informoval žalovanou (přeposláním e-mailem). Správní orgán v Prvním přestupkovém řízení rozhodl dne 23. ledna 2015 a rozhodnutí bylo doručeno Zmocněnkyni (fikcí podle § 24 odst. 1 s. ř.) na adresu jejího trvalého pobytu dne 12. února 2015 (doručenka – *správní spis č. l. 1*). Žalobce se o existenci rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015 dozvěděl až 16. dubna 2015. Odvolání proti rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015 bylo lze podat ve lhůtě 15 dnů od doručení. Ve lhůtě 15 dnů od doručení Zmocněnkyni odvolání podáno nebylo. Zmocněnkyně plnou moc jí udělenou žalobcem zrušila dnem 25. března 2015, což správnímu orgánu oznámila též den (bez elektronického podpisu) a následující den (s podpisem) – *správní spis č. l. 44-46*. Dne 16. října 2015 se žalobce v rámci silniční kontroly dozvěděl o existenci rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015. Dne 20. dubna 2015 se žalobce seznámil s obsahem rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015, neboť se dostavil k správnímu orgánu, který mu poskytl kompletní kopii spisového materiálu – *správní spis č. l. 49*, dne 15. května 2015 pak žalobce převzal ještě samostatně kopii rozhodnutí – *správní spis č. l. 50*, též den podal proti rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015 odvolání o neoznámeném rozhodnutí – *správní spis č. l. následující za č. l. 50*, což mu dne 12. května 2015 poradila žalovaná. Odvolací správní orgán (Krajský úřad Zlínského kraje) *rozhodnutím ze dne 12. června 2015* (právní moc 15. června 2015) odvolání žalobce pro opožděnost zamítl, když za řádné považoval doručení Zmocněnkyni dne 12. února 2015. Žalovaná doporučila žalobci napadnout rozhodnutí o zamítnutí odvolání správní žalobou dne 18. srpna 2015. Městský úřad v Hodoníně dne 8. června 2015 rozhodl o přestupku žalobce ze dne 16. dubna 2014 *Rozhodnutím*, *Rozhodnutí* též den (8. června 2015) nabylo právní moci, když žalobce se práva odvolání vzdal. *Rozhodnutím*

byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 25 000 Kč a náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

14. Podle § 2432 odst. 1 o. z. příkazník plní příkaz poctivě a pečlivě podle svých schopností; použije přitom každého prostředku, kterého vyžaduje povaha obstarávané záležitosti, jakož i takového, který se shoduje s vůlí příkazce. Od příkazcových pokynů se příkazník může odchýlit, pokud to je nezbytné v zájmu příkazce a pokud nemůže včas obdržet jeho souhlas.
15. Podle § 2913 odst. 1 poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.
16. Ze shora uvedené je více než zřejmé, že žalovaná k obstarání záležitosti žalobce tedy hájení jeho práv v Prvním přestupkovém řízení zahrnujícím zajištění zastoupení nepřistupovala pečlivě a poctivě, jak byla povinna.
17. Předně žalovaná jako zástupce žalobce pro řízení vybrala nezletilou osobu (Zmocněnkyni), ač účastník správního řízení se může dát zastoupit pouze osobou, která je plně svéprávná. K tomu odvolací soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. února 2016, č. j. 8 As 6/2016-34, který byl publikován pod č. 3394/2016 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 29. března 2016, č. j. 1 As 33/2016-36, který dříve uvedené sbírkové rozhodnutí cituje, pak Nejvyšší správní soud současně uzavřel, že na tomto závěru nemůže ničeho změnit skutečnost, že zmocněnec nabude po udělení zmocnění zletilosti. Je tomu proto, že na neplatně udělené zmocnění je nutné nahlížet jako na takové, které nevzniklo.
18. Jde o judikaturu z doby po listopadu 2014. Ne zvolila-li žalovaná postup (výběr nezletilé Zmocněnkyně) záměrně, ale na základě (nesprávného) názoru, že když správní řád požadavek plné svéprávnosti neuvádí, tak zde – na rozdíl od občanského soudního řízení – není a postačuje věk blízký 18 letům (tj. omezená svéprávnost Zmocněnkyně je dostatečná), pak neexistuje žádné rozumné a omluvitelné vysvětlení pro to, že žalovaná strana žalobce o rozhodnutí z Prvního přestupkového řízení po jeho doručení neinformovala, že nepodala opravný prostředek a nechala – minimálně z pohledu správního orgánu – rozhodnutí nabýt právní moci a žalobce neinformovala ani poté, co rozhodnutí nabylo právní moci a žalobce tím pozbyl řídicí oprávnění (bylo mu zakázáno řízení motorových vozidel). Připomíná se, že správní orgán dal najevo, že vzhledem k dosažení plné svéprávnosti Zmocněnkyni jako zástupkyni žalobce uznává a žalovaná strana nemohla mít pochyb o tom, že správní orgán doručení Zmocněnkyni považuje za účinné. To, že Zmocněnkyně je zástupkyní žalobce evidentně vnímala i sama Zmocněnkyně, když 25. března 2015 rušila plnou moc.
19. Jako určité vysvětlení vedle absolutní nepečlivosti se nabízí, že volba nezletilé osoby za zmocněnce mohla být – nikoli poctivou – taktikou (směřující k zániku odpovědnosti za přeštek podle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v důsledku uplynutí roční prekluzivní lhůty), napovídá tomu jednak to, že žalovaná striktně (a nepřípustně) trvala na tom, aby se žalobce aktivně řízení neúčastnil, nechodil na jednání, tedy aby neučinil úkon, který by byl (na rozdíl od úkonu nezletilého zmocněnce) účinný, jednak i souběžně sjednané „pojištění“.
20. Pak ale žalovaná měla neprodleně poté, co jí žalobce dne 17. dubna 2015 seznámil s tím, že o rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015 sám ví (a lze tak na doručení nahlížet jako na fakticky nastalé), žalobci alespoň doporučit, aby podal do 15 dnů od faktického seznámení se s rozhodnutím odvolání a tvrdil (pokud jde o odvolací lhůtu), že doručení Zmocněnkyni nebylo řádným doručením, resp. měla žalobci takové odvolání připravit a zaslat mu plnou moc pro řádného zmocněnce, rozhodně neměla otálet až do 12. května 2015. Již proto se pak jeví jako liché doporučení k podání správní žaloby proti rozhodnutí, kterým bylo pro opožděnost zamítnuté odvolání. Navíc toto žalovaná učinila až dne 18. srpna 2015, byť o rozhodnutí věděla již od 23. června 2015 a poprvé reagovala až 18. srpna 2015, kdy dvouměsíční lhůta k podání správní žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. již ani neběžela, žalovaná se tedy evidentně nezabývala

ani zjištěním dne doručení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 12. června 2015. Žalovaná (tvrdící, že doručení Zmocněnkyni nebylo řádné) dokonce neusilovala ani nijak o to, aby den právní moci rozhodnutí ze dne 23. ledna 2015 byl počítán až ode dne, kdy se s rozhodnutím žalobce fakticky seznámil (a nikoli od doručení Zmocněnkyni, jak činil správní orgán).

21. Vzhledem ke všem okolnostem, k nimž beze sporu patří i to, že žalovaná žalobci nenavrhlá ohledně Prvního přestupkového řízení žádnou obranu, která by mohla žalobce uchránit důsledků Rozhodnutí, ze kterého mu vznikla povinnost zaplatit 26 000 Kč, je žalovaná povinna tuto částku žalobci podle § 2913 odst. 1 o. z. nahradit, neboť to, že dne 16. dubna 2015 žalobce řídil bez řidičského oprávnění (včetně toho, že se tento závěr nepodařilo zvrátit) zavinila žalovaná, na jejíž pomoc žalobce v postavení spotřebitele – až slepě – spoléhal. Na straně žalobce sice leží nedbalost nevědomá, avšak není důvod, aby mu plnou částku nenahradila žalovaná, neboť bez jejího jednání, resp. nejednání by se žalobce neocítl v situaci, pro kterou mu vznikla povinnost k platbě pokuty a nákladů přestupkového řízení. Není zde důležité, co případně mohl v Prvním přestupkovém řízení udělat sám žalobce, aby předešel Rozhodnutí, podstatné je, co v Prvním přestupkovém řízení udělala, resp. neudělala žalovaná, kterou (jako podnikatelku v oboru) totiž žalobce (spotřebitel) obstaráním záležitosti ochrany svých práv v Prvním přestupkovém řízení pověřil.
22. I pokud by se na příkazní smlouvu hledělo jako na neplatnou spolu se smlouvu o „pojištění pokut“, pak by žalované povinnost k náhradě žalobci vzniklé škody vznikla, a to podle ustanovení § 2910 o. z. ve spojení s § 6 o. z., či podle § 2950 o. z.
23. Právo žalobce není promlčeno, neboť škoda vznikla (byla konstituována) až právní mocí Rozhodnutí, tedy 8. června 2015, teprve od tohoto okamžiku mohla běžet tříletá subjektivní promlčecí lhůta. Žaloba byla podána dne 21. května 2018, tedy méně než za tři roky.
24. Žalovaná je zde pasivně věcně legitimována, nikoli Zmocněnkyně, tu žalovaná použila k plnění svých povinností. Zmocněnkyně vztah k žalované označila ve sporu vedeném i proti ní u Obvodního soudu pro Prahu 1 jako pracovněprávní (*č. l. 29 spisu sp. zn. 13 C 63/2015*), avšak i pokud by nebyl, její jednání je přičitatelné dle § 2914 o. z. žalované. Však i sama žalovaná v e-mailové korespondenci se žalobcem o jednání Zmocněnkyně referuje jako o svém (srov. např. v bodu 12 odůvodnění tohoto rozsudku citované: „Ve věci jsme se účastnili ústního jednání a vyjádřili se k podkladům pro rozhodnutí, jakož jsme navrhli doplnění důkazů ...“, „...dojde-li ke změně adresy pobytu našeho zmocněnce“).
25. Odvolací soud vzhledem k výše uvedenému rozsudek soudu prvního stupně postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl.
26. Závěry odvolacího soudu nelze považovat za překvapivé, když rozhodně nelze říci, že by je žalovaná na základě skutkového stavu zjištěného již jen soudem prvního stupně nemohla předvídat (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. prosince 2019, sp. zn. I. ÚS 1267/18). Odvolací soud „jen“ na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl k závěru, že jednání, resp. nejednání žalované bylo prapříčinou toho, proč žalobci byla uložena Rozhodnutím pokuta a povinnost k náhradě nákladů přestupkového řízení.
27. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně rozhodnutí soudu prvního stupně, rozhodl odvolací soud nejen o nákladech odvolacího řízení, ale znovu i o nákladech řízení před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o. s. ř.).
28. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. (pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.) a plně úspěšnému žalobci přiznal plnou náhradu vynaložených nákladů.

29. Žalobci vznikly za řízení před soudem prvního stupně náklady na soudní poplatek za žalobu ve výši 1 300 Kč a dále náklady na právní zastoupení advokátem ve vztahu k 5 úkonům právní služby (převzetí a příprava zastoupení; předžalobní výzva; žaloba; replika – vyjádření k odporu ze dne 21. listopadu 2018; účast na jednání před soudem prvního stupně dne 13. června 2019) v režimu § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) s odměnou v sazbě 2 140 Kč/úkon (§ 7, 8 odst. 1 advokátního tarifu), režijním paušálem v sazbě 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), náhradou za promeškaný čas cestou v rozsahu 10 půlhodin v sazbě 200 Kč/úkon (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), cestovními výdaji osobním vozidlem RZ 6B51116 z Brna (sídlo zástupkyně) do Prahy (sídlo soudu) dne 13. června 2019 [vzdálenost Brno-Praha a zpět (2x207,1 km=414,2 km); spotřeba dle TP 6,9 l/100 km, amortizace dle rozhodného znění § 157 odst. 4 zákoníku práce pro rok 2019 4,10 Kč/km, průměrná cena pohonných hmot – nafta pro rok 2019 podle § 4 písm. c) vyhl. č. 333/2018 Sb. ve výši 33,60 Kč/l].
30. Za odvolacího řízení vznikly žalobci náklady na soudní poplatek za odvolání ve výši 1 300 Kč a dále náklady na právní zastoupení advokátem ve vztahu ke 2 úkonům právní služby (odvolání; účast na jednání před odvolacím soudem dne 9. ledna 2020) v režimu § 11 odst. 1 advokátního tarifu s odměnou v sazbě 2 140 Kč/úkon (§ 7, 8 odst. 1 advokátního tarifu), režijním paušálem v sazbě 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), náhradou za promeškaný čas cestou v rozsahu 10 půlhodin v sazbě 200 Kč/úkon (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), cestovními výdaji osobním vozidlem RZ 6B51116 z Brna (sídlo zástupkyně) do Prahy (sídlo soudu) a zpět dne 9. ledna 2020 [vzdálenost Brno-Praha a zpět (2x206,1 km=412,2 km); spotřeba dle TP 6,9 l/100 km, amortizace dle rozhodného znění § 157 odst. 4 zákoníku práce pro rok 2020 4,20 Kč/km, průměrná cena pohonných hmot – nafta pro rok 2020 podle § 4 písm. c) vyhl. č. 358/2019 Sb. ve výši 31,80 Kč/l].
31. Zástupkyně žalobce není plátcem DPH.
32. Za řízení před soudem prvního stupně tak žalobci vznikly náklady ve výši 17 158,50 Kč (=1300+5*2140+5*300+10*100+4,10*414,2+33,60*4,142*6,9) a za odvolací řízení ve výši 9 815,69 Kč (=1300+2*2140+2*300+10*100+4,20*412,2+31,80*4,122*6,9), tj. celkem 26 974,19 Kč (=17 158,50+9 815,69).
33. Lhůta k platbě náhrady nákladů je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; pro odvolací řízení ve spojení s ustanovením § 211 o. s. ř.

Poučení:

Proti výroku I tohoto rozsudku je dovolání přípustné k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. V části týkající se výroku o nákladech řízení (výrok II) dovolání přípustné **není** (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 9. ledna 2020

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Abrahámová.